

Hansen) fremkom i Begyndelsen af sit Foredrag med en Uttring, som jeg hidtil ikke har hørt modsiges, og som det derfor forekommer mig, at jeg bør protestere imod. Det ærede Medlem yttrede nemlig, hvis jeg ikke tager meget fejl af hans Ord, at det gjorde, som han kaldte det, et latterligt Indtryk paa ham, naar det i Adressen hedder, „vi nære det Haab, at de tunge Offre, som den nærværende Slægt har bragt, ikke skulle være frugtesløse“. Det ærede Medlem kan dog ikke mene, at det er latterligt at haabe, at de mange Penge, som Hærloven koster, ville bringe Frugt, at det skulde være latterligt at antage, at de mange Penge, der ere udgivne til Jernbaneanlæg, ikke skulle være frugtesløse. Men det ærede Medlem vil sige: Det er ikke det, jeg har sigtet til, jeg har nærmest tænkt paa Slesvig ved at betegne Udtrykket saaledes, som jeg gjorde. Men selv om det ærede Medlem, som han har sagt, virkelig nærer den Tro, at vi ikke ville faae Slesvig tilbage, kan han dog umulig mene, at det er latterligt, naar Andre antage, at det vil lykkes os at faae Slesvig tilbage. Men jeg vil gaae videre; selv om det skulde være saa, at der for den nærværende Slægt ingensteds rimelig Udsigt skulde være til at faae Slesvig igjen, saa tør jeg dog paaftaae, at det meget Blod og de mange Penge, der ere udøste for Slesvig i sidste Krig, have ikke været udøste forgjæves. Havde vi ikke udgivet vore Penge, og havde vi ikke reist Modstand, saa havde vi vist os som et Folk, der var viet til Undergang; men netop derved, at vi have gjort Modstand til det Yderste, kæmpet saalænge som muligt og ikke flyet Offre, have vi udsaaet en Sæd, der nok engang skal vise sine Frugter i en enigere og bedre og kraftigere Slægt end den, hvortil vi selv have hørt, saa at Offrene, seet fra dette Synspunkt, heller ikke skulle være forgjæves.

Bale: Inden vi skride til Afstemning, vil jeg tillade mig et Par Bemærkninger, ikke om Sagens Realitet — den skal jeg ganske afholde mig fra, idet jeg antager, at en Leilighed som denne bør finde os saavidt muligt

beredvillige til at opgive vor egen særegne Betragtning og mødes, saavidt vi Alle kunne, paa et fælles Omraade, og jeg venter fra de ærede Forslagsstilleres Side, at de ogsaa ville bidrage deres til, at vi kunne mødes saamange som muligt, naar vi skulle afgive vore Stemmer, — men det jeg vil tillade mig at fremhæve, er den store Forskjel, som der er imellem det andet Things Stilling og dette Things Stilling i nærværende Dieblif. Med Hensyn til Forstaaelsen af hvert Ord i denne Adresse havde det andet Thing en Betryggelse i de Forslagsstillere, der indbragte Adressen. Et hvert Medlem i Salen kunde da sige: Jeg forklarer Ordene i Adressen saaledes, som den eller den af Forslagsstillerne, til hvem jeg slutter mig, opfatter dem. Anderledes stiller Sagen sig i dette Thing. Her er der Forslagsstillere, der, som det blev sagt ved en tidligere Forhandling, tilhøre en bestemt Side eller bestemte Sider i denne Sal. Vi kjende deres særegne politiske Opfattelse, og da der blandt Forslagsstillerne savnes Mænd fra de forskjellige Grupper, kunne de ikke med Billighed forlange, naar de have forklaret enkelte Ord i Adresseforslaget fra deres Standpunkt paa en ganske særegen Maade, at da andre Medlemmer i Thinget skulle stille sig overfor denne Adresse paa samme Maade som Medlemmerne i det andet Thing overfor den Adresse, der forelaa der. Da jeg gaaer ud fra, at de ærede Forslagsstillere saavidt muligt ville møde os, og at det ikke er dem om at gjøre ved denne Leilighed at faae Thinget til at tiltræde en bestemt særegen Opfattelse fra deres Side, haaber jeg, inden vi gaae til Afstemning, at skulle høre fra de ærede Forslagsstillere, at de, da en saadan Samvirken som den, der var tilstede i Landstinget, ikke har fundet Sted her, ville imødefomme os i nogle af vore Hovedpunkter, for at Adressen kan blive vedtagen med saa stor Stemmesleerhed som muligt. Saafremt dette ikke skeer, forbeholder jeg mig at aflægge min Stemme derefter, idet jeg, naar de Herrer ikke tiltræde noget af disse Forslag, efter de Udtalelser, der foreligge, ikke kan stemme for deres Forslag uforandret. De Herrer maae som sagt er-